

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5084).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Mads Larsen: Der har under de foregaaende Behandlinger af denne Sag været Enighed om fra alle Sider at ønske, at Lovforslaget hurtigst muligt maatte blive ophøjet til Lov, og at denne Rigsdagssamling ikke maatte gaa til Ende, inden dette skete. Det er dette, der nu stiles hen imod ved at føre Sagen i Fællesudvalg saa hurtigt, som det overhovedet kan ske. Jeg ønsker her at rette et Par Henstillinger til de Medlemmer, der kommer til at repræsentere dette Ting i Fællesudvalget. Medens adskillige Bestemmelser i Landstingets Affattelse af Lovforslaget efter min Mening maa anses for Forbedringer, findes der paa den anden Side enkelte Bestemmelser, der nødvendigvis bør forandres, for at Loven skal komme til at virke nogenlunde rimeligt og efter sin Hensigt. Jeg skal her pege paa, at den Grænse, der af Landstinget er indsat i § 1, 2det Stykke, til Bestemmelse af, om en Enke er trængende og dermed berettiget til at faa Understøttelse til sine Børn, er umulig at opretholde. Jeg giver det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) Ret i den Betragtning, som han anstillede forleden Dag over, hvilke Konsekvenser der kunde flyde af denne Grænsebestemmelse. Min Henstilling paa dette Punkt gaar da ud paa, at de Medlemmer, der kommer til at repræsentere dette Ting i Fællesudvalget, forsøger at faa denne Grænse fjernet.

Derimod forekommer det mig at være en Forbedring af Folketingets Affattelse af Lovforslaget, at der nu er foreslaaet faste Takster, saaledes at naar Kommunalbestyrelsen har skønnet, at vedkommende Enke er trængende, har den noget bestemt at holde sig til med Hensyn til, hvad hun har Krav paa at faa udbetalt i Understøttelse. Det forekommer mig ogsaa, at de foreslaaede Sæts er særdeles passende.

Fremdeles mener jeg, at der bør stræbes hen til fra dette Tings Side at faa den Bestemmelse fjernet, hvorefter Understøt-

telsen bortfalder, naar Enken faar Tilskud fra Hjælpekassen. Der kan komme Tilfælde, forekommer det mig, hvor det vilde være ganske urimeligt, at en Enke, fordi hun paa Grund af Trang i et givet Øjeblik havde henvendt sig til Hjælpekassen, maatte søge til Fattigvæsenet. Endelig forekommer det mig ogsaa at være en væsentlig Mangel ved Lovforslaget i den Skikkelse, Landstinget har givet det, at en een Gang tilstaaet Understøttelse vil blive fortløbende, indtil Børnene er voksne, uden Hensyn til, om den paagældende Enkes Kaar paa en eller anden Vis bliver i ganske væsentlig Grad forbedrede.

Jeg synes, at hvis Folketinget kunde opnaa at faa disse Mangler rettet, kunde vi i øvrigt være særdeles vel tjente med at modtage Landstingets Forslag. Naar jeg siger dette, maa jeg maaske for ikke at misforstaas tilføje, at jeg selvfølgelig kunde have ønsket, at vi ogsaa kunde have bevaret Enkemændenes Børns Ret til Understøttelse, saaledes som den fandtes i Folketingets Affattelse af Lovforslaget. Men jeg antager ikke, at det, hvis man rejste Kamp om dette Spørgsmaal, vilde være muligt at faa Sagen ført igennem, og jeg er enig med de Herrer, der har udtalt sig derom, i, at det maa vi først og fremmest stræbe hen til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 79 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Livrente for Statsrevisorer.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5086).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Maegaard: Før vi gaar til den endelige Afstemning her i Tinget over det foreliggende Lovforslag, ønsker jeg at gøre det høje Ting opmærksom paa, at jeg ikke ser mig i Stand til at stemme for Lovforslaget. Jeg antager, at det høje Tings Medlemmer let vil kunne se, hvad Grunden hertil er,